

לשון

סוד 13 הזנבות

למרות שדויד בן-גוריון אינו סובל אותה, היא בכל זאת מלה חשובה מאוד. המלה את, כמוכן. ולא סתם מלה חשובה. לפי מחקר מדעי (של מי שהיה פרופסור לחינוך באוניברסיטה העברית ומנהל משרד-החינוך והתרבות, ד"ר אליעזר ריגר) את היא המלה השכיחה ביותר בלשון העברית. המלה השניה השכיחה ביותר: לא. לא ששכיחותה היא דבר חשוב כל-כך. בתנ"ך, למשל, מצויות 414 מלים, המופיעות כל אחת רק פעם אחת בלבד, ובכל זאת נשתרשו לא רע בלשון (כגון: אבטיח, כילב, צנצנת).

אגב, סך אוצר המלים בתנ"ך — 7704, בהשוואה לקרוב ל-30 אלף המלים בעברית של 1962.

שק אדבאני. איזו היא המלה העברית שנשתרשה, כמות שהיא ובאותה משמעות בדיוק, בלא פחות מ-27 לשונות זרות (ביניהן: הולנדית, הונגרית ואלבאנית)? שק, כמוכן. ומי יודע למה קוראים למברשת — מברשת? כי היא עשויה מעצי ברזל. רי למה למיזנבת (השטריומל של אנשי מאה-שערים) 13 זנבות? 13 זנבות כנגד 13 עיקרי האמונה של היהדות.

אלה הם רק פריטים מספר מתוך לשון נקייה, ספרו המרתק והחדש של הבלשן העברי דניאל פרסקי, בן 75, החי בניו-יורק ושסיסמתו היא "עבד לעברית אנכי עד נצח". פרסקי מטייל בספרו ("מדריך שימושי בענייני דקדוק, ניקוד, תחביר וסגנון") על פני הלשון העברית, מן הדגש החוק ועד לחידושי-לשון שלא עמדו במבחן הזמנים. אשר לדגש החוק, הוא מביא בהנאה רבה ציטטה מדברי איש-השלוש הירושלמי, רבי בנימין, שכתב פעם: "אני מבין שפינוזה וקאנט ואילו תעלומות הדגש החוק נפלאו ממני".

קאנגרו אוסטרלי. פרסקי, חושן לא מבוטל בלשון העברית, (לזכותו יש לזקוף, בין השאר, את המעולית, המדינאי ואת ה-עט הנובט) מזכיר הרבה חידושים שלא עלו יפה. אין פלא אם בתייעונים פינו את מקורם למשקפיים, ובתיזדועות לשרחלים. אבל מדוע לא הצליח חיים נחמן ביאליק, מחדש הנחילית (גחלילי), במלה קצוגל (קצר-רגל)? בה רצה לעבר את הקאנגרו האוס-טראלי?

כשלון אחר הוא של יידו של ביאליק, מנדלימוכרספרים, שאחר חידושים רבי הצלחה (כמו גפרור, דוקרב) נכשל במלה פשוטה מאוד: חזור. אחרי נכלות הכל, המלה שבאה במקומה, סביבות, מתאימה יותר לצעצוע החנוכה.

משפט

ארד בריכוכבא

שש שנים של אהבה תדודית בוערת מסוגלת לחרון את ליבו של כל גבר. כך קרה גם לבריכוכבא דנוך (36), אשר הר-גיש יום אחד כי אהבתו לאשתו — ממנה נאלץ להתגרש לפני שש שנים, כתנאי להפ-חתת תקופת המאסר אותה ריצה — צורבת את ליבו עד בלי שאת. הוא החליט למרוד בגירלו.

בקבוק הקוניאק, אותו הריק אל קירבו אותו ערב, אך הוסיף כוהל למדורת האה-בה. הוא נסע לבית אשתו, יונה לוי, שבנחלת-יצחק.

"אני אוהב אותך!" בשעה ארבע בבוקר הגיע דנוך למקום, התדפק על דלת דירתה של אשתו לשעבר. אולם יונה, ש ידעה מיהו הדופק, לא פתחה. "אני יודע שאת לא יושנת!" קרא דנוך, "אם לא תפ-תחי את הדלת — אכנס בכוח!"

כעבור עשר דקות נפסקו הנקישות על הדלת, אך בו ברגע הרגישה יונה כי יד אלימה מרימה את התריס מבחוץ. תוך כמה שניות כבר היה דנוך בפנים. "אני אוהב אותך", לחש ליונה, כשאדי אלכור הול נודפים מפיו. "יותר אני לא עוזב את הבית."

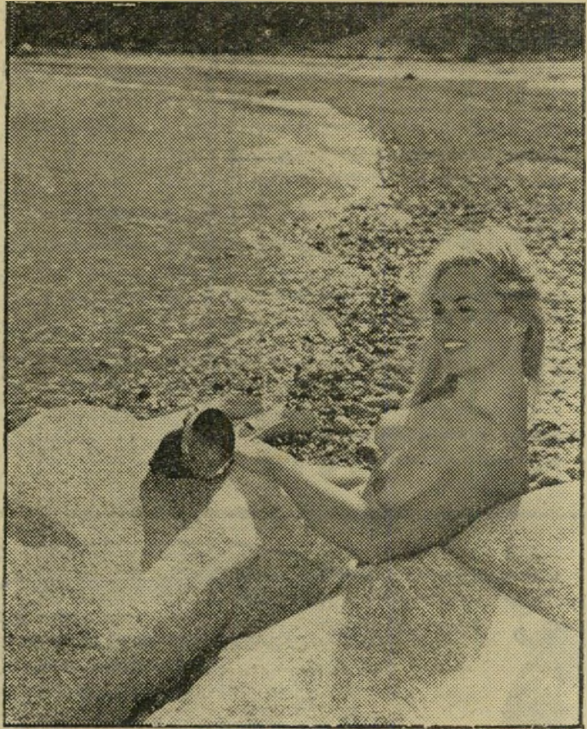
יונה לא ידעה מה לעשות. היא פתחה לצעוק, ביקשה את דנוך שיסתלק, ולא יע-שה לה בושות" ליד השכנים — אך ללא הועיל.

משך כל אותה שבת בילה דנוך בביתה (המשך בעמוד 14)

• לשון נקייה — מאת דניאל פרסקי — 226 עמ' — הוצאת המחבר, ניו-יורק.

הזוג הנודיסטי, שבילה בשנה שעברה בישראל, מגלה חוץ

זו
סיפ
ואלק
באר
באלט
ערומה
הצבעו
מבריק
כאילו
באר
מדהים
אור
הדגים
באורך
צהוביו
ענקי
עדינו
החור
מצא
שחצי
בו מ
עים,
הורג
ריהג
המברי
ב
וארוך.
את ה
תוצץ

מנוחה על החוף, בקרבת הגבול המצרי בתוך מערה של אלמוגים, אחת לפני המים

נודיזם באילת

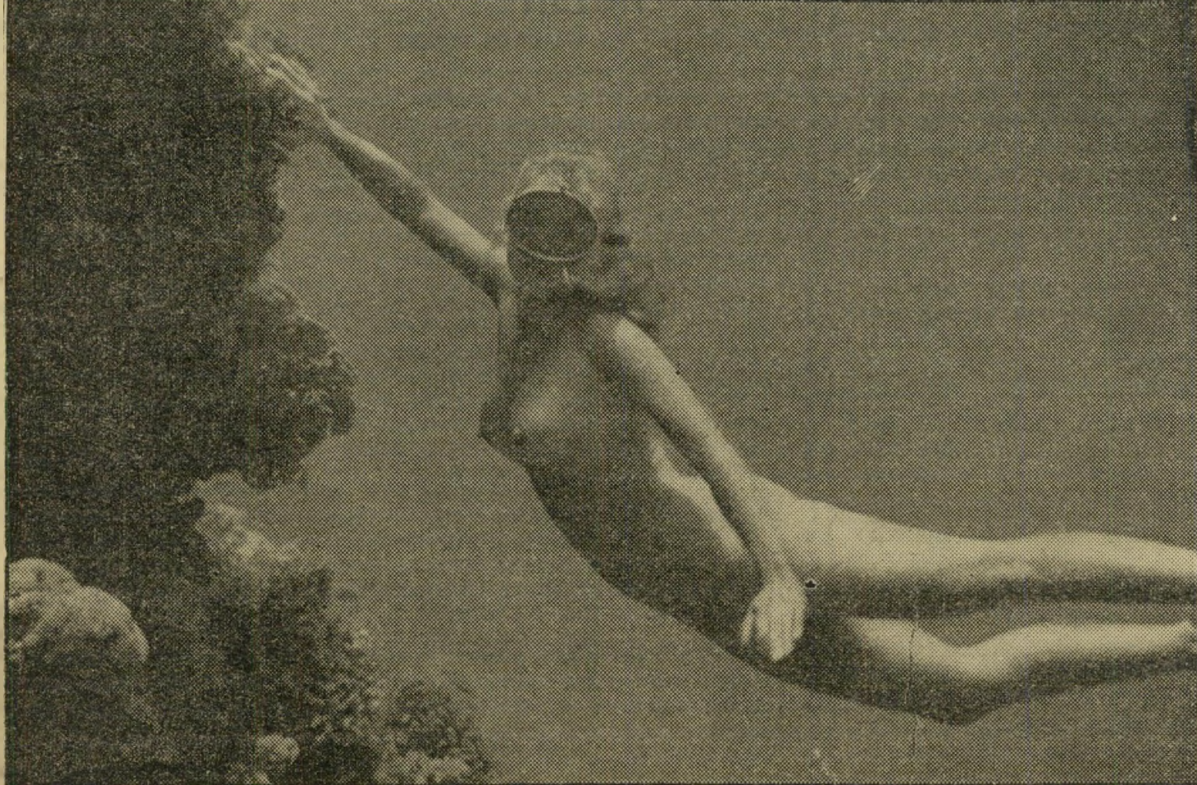
בארבארה היספהיה, בתו של כומר לוני דוני, שהכירה את רוברט ואלץ האמריקאי אחרי שהפכה נודיסטית, התפעלה במיוחד מחוף אילת. המקום נראה לה אידיאלי ל-הקמת מועדון נודיסטי, מרכז עולמי ל-ספורט-המים ולרחצת-עירום, שימשוך לחו-פיו האכזוטיים של ים-סוף רבבות נודיסטים מכל כנפי תבל, יציף את הארץ בגל תיירים מסוג חדש.

אחרי בירוור המצב בארץ, ביחוד מבחינה פוליטית-דתית, ויתרו השניים על הרעיון. אולם בכתבתם נשמע עדיין הד הלומם.

ומחוץ לבית... אנו דוגלים בפירסום גלוי של תמונות המראות את יפי-הגוף האנושי, כדי לעודד את הזולת לחקות דוגמה זו ולשחררם מבישנותם.

בהתאם לעקרונות אלה, פירסם הירחון בגליונו האחרון, על גבי המישה עמודים, כתבה מצולמת על נסיונו של זוג נודיסטי בישראל. הווג: רוברט ובארבארה ואלץ — הווג הלא-יהודי, האמריקאי-אנגלי, ששהה בשנה האחרונה כמה חודשים בישראל, וש כתבותיו פורסמו גם מעל עמודי העולם הזה (1209: והלאה).

סוף-סוף חדרה ישראל לעולם הנודיזם הבינלאומי — וחופי אילת יכולים לצ-פות לפלישה של נודיסטים מכל כנפי תבל. גרם לכך כתבה-העת הנודיסטי הנפוץ בי-יותר בעולם — הלטי אנד אפישנטי ("ברי-אות ויעילות") המופיע בלונדון מאז שנת 1900, והמוקדש לאמונה כי "אורי-השמש הוא הגורם החשוב ביותר לרכישת בריאות מזהירה, ויעשה רבות לשיפור הבריאות הלאומית... אנו מבקשים להחזיר באנשים, המתביישים בגופם, את הרצון לשפרו ול-שכללו בעזרת השמש וההתעמלות, בבית

בארבארה ואלץ, הנודיסטים הבריטים שהפכה לדוגמנית מבוקשת בישראל, במימי אילת

סיפ
עד כד
משני
שוכנת

דידי
באילו
שם אי
לפני
שקטים
פיקני
ברחיצת
גדי, שם
בניגון
חוויה מ
וכימיקל
בסביבה
בימי
שמעבר
המצרית
משם, ר
על שבי
או נמה
מעב
הירדן ו
אלה לא
טית של
הדת ו
אולם את
הש